

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาสาขาเกษตรกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตร และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาเกษตรกรรมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายปีการศึกษา 2531 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งได้มาโดยเทียบหาตัวอย่างประชากรกับตารางของโรเบิร์ต วี เครจซี และดาร์ล ดับบลิว มอร์แกน (Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan, 1970: 608-609) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ได้ขนาดตัวอย่างประชากร 297 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรจากวิทยาเขตเกษตรทั้ง 9 แห่ง วิทยาเขตละ 25% รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 307 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษทั่วไป ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527
2. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบเรียนภาษาอังกฤษเกษตร (พท. 09104-09105) แล้วสร้างแบบสอบขึ้น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตร
3. นำแบบสอบทั้ง 2 ฉบับที่สร้างขึ้น ซึ่งมีข้อสอบในแบบสอบฉบับที่ 1 จำนวน 54 ข้อ แบบสอบฉบับที่ 2 จำนวน 47 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองใช้
4. นำแบบสอบทั้ง 2 ฉบับไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาเขตเกษตรนครศรีอยุธยาที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้ จำนวน 80 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบ

ฉบับที่ 1 เท่ากับ 0.73 ค่าความเที่ยงของ แบบสอบฉบับที่ 2 เท่ากับ 0.80 แล้วจึงนำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก แบบสอบฉบับที่ 1 มีข้อสอบที่มีค่า ความยากและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ จำนวน 26 ข้อ แบบสอบฉบับที่ 2 มีข้อสอบที่มีค่า ความยาก และอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ จำนวน 31 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบสอบส่วนที่บกพร่องมา ปรับปรุงแก้ไข และตัดข้อสอบที่นักศึกษาไม่กล้าเลยไม่ทำข้อสอบและมีเนื้อหาซ้ำซ้อนในแบบสอบ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.10 ออก คงเหลือข้อสอบในแบบสอบฉบับที่ 1 จำนวน 40 ข้อ และจำนวนข้อสอบในแบบสอบฉบับที่ 2 40 ข้อ รวม 80 ข้อ 80 คะแนน จากนั้นนำ แบบสอบทั้งสองฉบับไปทดลองใช้เป็นที่ 2 กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาเขตเกษตรพระนครศรีอยุธยาที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้ และไม่ใช้ ตัวอย่างประชากรที่ทดลองใช้แบบสอบครั้งที่ 1 จำนวน 80 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่า ความยาก และอำนาจจำแนก ผลปรากฏว่าข้อสอบฉบับที่ 1 มีค่าความยากตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.68 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.82 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.86 แบบสอบ ฉบับที่ 2 มีค่าความยากตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.77 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.28 ถึง 0.82 และมีความเที่ยงของแบบสอบเท่ากับ 0.87

5. นำแบบสอบที่มีค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงตามที่วิเคราะห์ไว้ ไปใช้กับตัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและคัดลอกคะแนนเฉลี่ยสะสมของ ตัวอย่างประชากรจากฝ่ายวิชาการ ด้วยตนเอง 7 วิทยาเขต และขอความอนุเคราะห์จาก ฝ่ายวิชาการในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิทยาเขต โดยทางไปรษณีย์

6. นำข้อมูลมาตรวจให้คะแนน แล้ววิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แต่ละคู่ โดยการทดสอบค่าที (t-test) พร้อมทั้งหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณ โดยใช้ค่าสถิติ เอฟ (F-Test) ในการทดสอบ และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ ในการเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .38
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .32
3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .56
4. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .40

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .38 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 1 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มิเคิล วิลเลียม โคฮิคค์ (Mikel William Cohick, 1987: 1996-A) ที่พบว่าความสามารถในการอ่านของนักศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เลิศพรการะสกุล (2527: 41) และกัญจนา สิทธวานนท์ และคณะ (2523: 85) ที่พบว่าคะแนน

วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยสะสมผลการศึกษา กล่าวคือ ผู้ที่ได้คะแนนภาษาอังกฤษดี จะเป็นผู้ที่มีผลการศึกษาทั้งหมดดีด้วย หรือผู้ที่มีผลการศึกษาดี จะเป็นผู้ที่ได้คะแนนภาษาอังกฤษสูงตามไปด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ปราณี วาณิชเจริญธรรม (2524: 58) ที่สรุปไว้ว่า นักศึกษาที่ได้คะแนนดีในวิชาต่าง ๆ มักจะเป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ ทั้งในด้านการอ่านและการใช้ภาษาอยู่ในระดับดีเช่นกัน

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตร กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .32 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 2 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาเดล แอบด์ แอลฮาติม เอลซิค (Adel Abd Elhalim Elsheikh, 1986: 2869-A) ที่พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหนังสือวิชาการทางวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการอ่านค้นคว้าศึกษาในแขนงวิชาชีพของตนในระดับสูง ก็จะทำให้มีผลการศึกษาทั้งหมดสูงด้วย

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตร พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .56 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ในข้อ 3 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภี อัครเวกานิช (Supee Atsawa-Ekawanit, 25277: 1-11) ที่ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในสาขาวิทยาศาสตร์ โดยใช้แบบสอบโคลซ เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยทำการวิจัยกับนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 219 คน และพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในสาขาวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .64 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

เป็นสิ่งที่มาเสริมปลายทาง เมื่อผู้เรียนได้มีรากฐานมั่นคงจากการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป สามารถเข้าใจโครงสร้างและกลไกของภาษา พร้อมทั้งมีทักษะในการใช้ภาษาแล้ว อีกทั้ง ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะก็มีได้เป็นภาษาที่มีลักษณะพิเศษ หรือเป็นภาษาที่เปลี่ยนแปลงไปจากภาษาอังกฤษโดยสิ้นเชิง ดังนั้น ผู้ที่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป เป็นอย่างดี ก็จะสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้ดีด้วย

4. จากการวิจัยพบว่า คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เกษตร เท่ากับ .40 และมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ในข้อ 4 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อาเดล แอบด์ แอลฮาติม เอลซีก (Adel Abd Elhalim Elsheikh, 1986: 2869-A) ที่พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไป และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าผลการเรียนของนักศึกษาขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านตำราเรียน ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของเจมส์ เพ็ท (James Pett, 1982: 23) ที่ว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นที่สุดสำหรับผู้เรียนในระดับสูง ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง และสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการอ่านตำรา ในสาขาวิชาชีพที่เป็นภาษาอังกฤษ ก็จะเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงไปด้วย ดังนั้นครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรส่งเสริมผู้เรียนให้ฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอ และควรสอนวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพให้แก่นักศึกษา เพื่อจะได้มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น อันจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาต่อไป [เลิศพร ภาระสกุล (2527: 41) และสมปอง ชวัญคำ (2529: 50)]

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตร และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .56 และ .38 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตรกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้บริหารจึงควรส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปให้มากขึ้น โดยจัดให้มีชั่วโมงเรียนสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปในภาคต้น เพื่อเพิ่มพูนพื้นฐานทางภาษาของนักศึกษา ก่อนจะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งควรจะสอนในภาคเรียนต่อไป

1.2 จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเกษตร มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษเกษตร โดยเฉพาะด้านการอ่าน โดยกำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเกษตรเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรของนักศึกษาทุกชั้นปี เนื่องจากวิชานี้จะเป็นประโยชน์ในการอ่านค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโดยรวมของนักศึกษา

1.3 เนื่องจากวิทยาการทางด้านวิชาชีพเกษตร มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผู้บริหารจึงควรจัดให้มีการอบรมหรือส่งเสริมให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีโอกาสได้เข้ารับการอบรมในด้านการอ่าน ให้ได้รับความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ ในการสอนการอ่านในส่วนที่สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาชีพ เพื่อให้การสอนอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 ผู้สอนควรเน้นให้นักศึกษาเข้าใจถึงความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเกษตร เพราะนักศึกษาที่เรียนทางสายอาชีพมักละเลยและไม่สนใจ การฝึกอ่านภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

2.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเกษตร มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรจะได้มีการวางแผนส่งเสริมการอ่านให้กับนักศึกษา เช่น จัดหาหนังสือภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ รวมทั้งหนังสือภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับการเกษตรที่น่าสนใจไว้สำหรับนักศึกษา หรือแนะนำแหล่งที่นักศึกษาจะสามารถอ่านหนังสือดังกล่าวได้ โดยเริ่มตั้งแต่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 และดำเนินการต่อเนื่อง จนกระทั่งจบการศึกษา เพื่อให้ศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับอื่นและสาขาวิชาอื่น เช่น ภาษาอังกฤษธุรกิจ ภาษาอังกฤษเทคนิค เพื่อศึกษาว่า ผลการวิจัยที่ได้มีความคล้ายคลึง หรือแตกต่างจากผลการวิจัยครั้งนี้อย่างไร

3.2 ควรมีการวิจัยถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความแตกต่างของวิชาเอกที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ว่าจะมีผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหรือไม่